

សហនិមិត្តហេតុនៃការអង្រួនទារក

ការអង្រួនទារកឬក្មេងតូច - ទោះជាមួយរយៈពេលខ្លីក៏ដោយ-ក៏អាចបណ្តាលឲ្យមានរបួស ដូចជា:

- ខ្នាក់ភ្នែក
- មិនគ្រប់ទឹក
- ប្រកាច់
- ខូចខួរក្បាល
- ស្តាប់លែងសូរ្យ
- ដំណើរកម្រើកលែងបាន
- បាក់ឆ្អឹង
- អសមត្ថភាពក្នុងការរៀនសូត្រឬនិយាយស្តី
- ហើយក៏បណ្តាលឲ្យស្លាប់

ទារកនិងកូនក្មេងមានក្បាលធំជាងរាងកាយរបស់ពួកគេ។ នៅពេលអ្នកអង្រួនទារក វាបណ្តាលឲ្យក្បាលទារកបត់ទៅមុខមកក្រោយ។ ដូច្នេះអាចបណ្តាលឲ្យដាច់សរសៃឈាមក្នុងខួរក្បាលនិងភ្នែកហើយចេញឈាម ហើយធ្វើឲ្យខូចខាតដល់កោសិកាដែលនៅក្នុងខួរក្បាល។ ដូច្នេះហើយបានជាការអង្រួនទារកឬកូនក្មេងអាចបណ្តាលឲ្យមានគ្រោះថ្នាក់ធ្ងន់ធ្ងរហើយជាទូទៅធ្វើឲ្យពិការ។ របួសទាំងនេះហៅថា សហនិមិត្តនៃការអង្រួនទារក។ ការអង្រួនទារកត្រូវគិតថាជាអំពើធ្វើបាបដល់ទារក។

ការយំស្រែករបស់ទារកគឺជាមធ្យោបាយរបស់ទារកដើម្បីប្រាប់ឲ្យដឹង:

គន្លឹះធ្វើឲ្យទារកឈប់យំ។ ត្រូវមានការអត់ធ្មត់ហើយរកមើលថាតើទារកត្រូវការអ្វី។ សាកធ្វើអ្វីៗដូចខាងក្រោមនេះ។

- កុំឆេវឆាវ
- មើលថាតើទារកក្តៅពេកឬត្រជាក់ពេក
- ឆែកមើលកន្ទួប
- បំបៅទារក
- ទះខ្លោងទារកឲ្យភើ
- ឲ្យក្បាលដោះរៀមឬប្រដាប់លេង
- លើកទារកពរ

បើអ្វីៗខាងលើទាំងប៉ុន្មានមិនជួយ:

- យកទារកទៅបន្ទប់ដែលស្ងៀមស្ងាត់
- ដាក់ទារកក្នុងគ្រែសម្រាប់ទារកគេង
- បើអ្វីៗទាំងអស់នេះមិនជួយឲ្យទារកឈប់យំទេ ទូរស័ព្ទទៅវេជ្ជបណ្ឌិតមើលទារក
- ដាក់ទារកក្នុងឡានបើកលេងឬដាក់ក្នុងរទេះរុញក្មេង
- បីទារកដាក់លើទ្រូងរបស់អ្នកហើយដើរទៅដើរមក

បើទារកយំ ហើយធ្វើឲ្យខឹងខានដល់អ្នក ចូរដាក់ទារកឲ្យគេងផ្ទះពោះក្នុងគ្រែទារក ហើយអ្នកទៅបន្ទប់ផ្សេងទៀត។ សូមសម្រាកនៅបន្ទប់នោះមួយស្របក់សិន។

- ដកដង្ហើមយឺតៗហើយវែងៗ
- ស្តាប់ចំរៀង
- ទូរស័ព្ទទៅមិត្តភក្តិឬញាតិមិត្តដើម្បីនិយាយ
- អានសៀវភៅ
- ហាត់ប្រាណនៅជិតទារក
- សុំឲ្យគេជួយ

ត្រឡប់ទៅមើលទារកវិញក្នុងកំឡុងពេល៥ទៅ១០នាទី។ សូមចាំថា ជួនកាលទារកនៅតែយំ ទោះជាអ្នកធ្វើអ្វីក៏ដោយ។ បើអ្នកគិតថាមានគេអង្រួនទារករបស់អ្នក. . . សូមទៅកាន់កន្លែងភាពអាសន្ននៅមន្ទីរពេទ្យណាដែលនៅជិតបំផុត។

សញ្ញានៃរបួសដែលអាចបណ្តាលមកពីការអង្រួនមាន:

- មិនធម្មតា ពិបាក ឬឈប់ដកដង្ហើម
- ញញើត
- ដេកមិនភ្ញាក់ឬមិនយកចិត្តទុកដាក់ពេលមានសំឡេងឬដូចជាបាត់ស្មារតីឬដូចជាស្លាប់
- ខឹងខ្លាំងមែនទែន
- ទន់ដៃទន់ជើង
- ប្រកាច់ឬក្អក
- ដេកមិនក្រោក

ចែកព័ត៌មាននេះទៅអ្នកដែលមើលថែកូនរបស់អ្នក។

សូមមេត្តាកុំអង្រួនទារក!